Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Isidor din Hios
(s.v. 14 mai / s.n. 27 mai)

Sfântul mucenic Isidor din Hios (14 mai):

https://www.academia.edu/43044912/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Isidor_din_Hios_14_mai_

https://archive.org/details/sf.-isidor-din-hios

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-isidor-din-hios/steaemy1/sf-isidor-din-hios

***

Materiale despre Sfântul mucenic Isidor din Hios:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Isidor-din-Hios-(14-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Isidor+din+Hios

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Isidor+din+Hios

&&&

Troparul Sfântului mucenic Isidor din Hios, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dum-

nezeul nostru că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale, mucenice al lui Hristos, Isidore, dă-mi mie lumină din cer şi har ca să laud pomenirea ta cea cinstită, fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul ţi-a fost către Dumnezeu inima şi sufletul, mucenice Isidore, căci ai avut şi viaţă prea curată, nevoindu-te ca un mucenic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndreptându-ţi sufletul după lege, fericite Isidore, ca o avuţie nerăpită ai ţinut credinţa cea mântuitoare nestrămutată, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat născând pe Dumnezeu cel din fire, chiar te numeşti Născătoare de Dumnezeu, purtând cu adevărat şi numire de potriva dumnezeieştii naşteri, prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocârmuindu-te cu socoteală, mărite mucenice al lui Hristos, ai întunecat pornirile patimilor cu nevoinţa virtuţilor, purtătorule de chinuri.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având pornirea sufletului neînfricoşată, mărite, foarte cu dreaptă credinţă ai păzit mărturisirea nevătămată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Judecătorul a toată lumea, fă-L prin rugăciunile tale milostiv către cel ce laudă cu cucerire prăznuirea ta, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omoară cugetul trupului nostru, Stăpână, şi înviază sufletul celor ce te laudă cu credinţă, pe tine, Fecioară.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcând pe Cuvântul locuitor întru tine, fericite, ca un ostaş nebiruit ai ruşinat trufia cea tiranică, şi din aceasta făcându-te purtător de biruinţă, pururea pomenite, ai primit cununi neveştejite de la Dumnezeu, mucenice Isidor.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un viteaz alungând pe vrăjmaşii tăi, Isidore, i-ai sfărâmat pe dânşii, fiind îngrădit cu arma cea înfricoşătoare a Crucii, şi încins cu putere, şi pe cei ce te-au urât i-ai pierdut, strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând patimilor Stăpânului, cu bună voie I-ai urmat Lui, suferind moarte de bunăvoie pentru El. Pentru aceea te-a învrednicit vieţii celei nemuritoare Domnul slavei, întru ale cărui mâini ai pus sufletul tău, prea fericite mucenice Isidor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce nu a părăsit sânurile cele părinteşti şi a primit a Se sălăşlui în pântecele tău, Preacurată, Întrupându-Se, înnoieşte pe om, Cel ce pentru bogăţia milostivirii de bunăvoie s-a sărăcit, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfă curată şi desăvârşită te-ai adus Stăpânului tău Hristos, şi jertfindu-te cu osârdie, şi vărsându-ţi sângele Isidore după vrednicie, te-ai făcut acum părtaş patimii şi împreună moştenitor împărăţiei Lui.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bunul biruitor mucenic Isidor, întărindu-se cu puterea Ta cea atotputernică, Mântuitorule, a stins negura înşelăciunii, şi tăindu-i-se capul, Ţie, Dătătorului de viaţă, ţi-a închinat sufletul cu bună laudă, Stăpâne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se înfrumuseţează Biserica lui Hristos, fericite, prin faptele tale cele alese, şi se luminează cu împotrivirile luptelor tale mărite. Căci tu te-ai arătat stând împotriva păcatului tare până la sânge, Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind plină de întinăciune firea omenească din călcarea poruncii mai înainte, şi cumplit stricată, şi făcându-se muritoare o ai ridicat, ceea ce ai născut izvorul nemuririi celei mai presus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având dragoste deplină către Dumnezeu, cel ce este cu adevărat bunătate nemuritoare, ţi-ai întunecat dragostea de către cele pământeşti, purtătorule de chinuri, prea fericite, şi ai alergat strigând: lipitu-m-am pe urma Ta, Stăpâne.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile cele muceniceşti fiind împodobit ca un mire frumos, Isidor, te-ai suit către cer bucurându-te, ca să stai înaintea lumii celei făcătoare de frumuseţe, rugându-te totdeauna pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdat-ai a te junghia, pătimitorule, văzând mai înainte slava cea veşnică, şi ca un mucenic nebiruit ai dobândit desfătarea cea cu adevărat vecuitoare împreună cu mucenicii, purtătorule de cunună, prea fericite Isidor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Marie, ceea ce eşti locaş Stăpânului, care ai strălucit cu razele cele luminoase ale fecioriei, ca un crin cu chip luminos, în mijlocul tulburării celei spinoase, ţie mă rog celei bune, dă-mi mie iertare greşelilor.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Îndreptător prea mare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înţelepţite, mărite Isidor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te acum, de trei ori fericite, cu lumina Duhului, binevoieşte să ne luminăm dimpreună cu tine, şi noi cei ce te lăudăm, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, cât sunt de bune nevoinţele tale, prin care ai stricat înşelăciunea idolilor şi pe tiranii cei cumpliţi ai ruşinat strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Stăpână Fecioară, tămăduieşte rănile greşelilor mele, cu untdelemnul milostivirii tale, ca să strig: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vicleşuguri socotea tiranul, ca să răpească pe furiş către cugetul lui cel rău, tăria şi bună într-armarea vitejiei tale, prea fericite Isidor, iar tu, cugetătorule de Dumnezeu, strigai către Dumnezeu: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudati-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru bucuria muceniciei se arăta faţa ta lină ca un soare cu chip luminos, căci junghiindu-te ca un miel fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu, căruia ca unui ziditor cu cântare strigai: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sântul Duh, Domnul.

Trupul tău înconjurându-se de Ceata îngerească, cu chip luminos se arăta celor ce-l pofteau, strălucind cu razele harului, fiind şi împodobit cu multe feluri de faceri de minuni, care dăruieşte fiecăruia vindecări din destul, şi arătat răpeşte din valuri şi din primejdii, Isidore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu pot să te laude limbile ritorilor, o, de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasă a lui Dumnezeu, căci din pântecele fecioresc neispitită de nuntă, ai născut pe Dumnezeu cel peste toate, Doamnă prea curată. Pe care tinerii bine-L cuvintează, preoţii îl laudă, popoarele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, noroade prea înălţați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce S-a smerit, şi S-a sărăcit pentru bogăţia milostivirii, şi a răbdat de bunăvoie Crucea şi moartea, ca un bun pentru noi, văzându-te pe tine Isidore, de trei ori fericite, că ai răbdat vitejeşte moarte pentru Dânsul, te-a făcut împreună moştenitor împărăţiei Lui.

Stih: ***Sfinte mucenice Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvoarele sângiurilor tale după lege vărsându-se pe pământ, Isidore, au roşit ţie haină în ceruri, ţesută frumos cu harul; cu care acum fiind îmbrăcat stai înaintea lui Hristos prea fericite, în cămările de Mire cele cereşti, purtătorule de cunună mucenice mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, nu înceta a te ruga Isidore, să mântuiască de supărări, de valuri şi de nevoi şi de patimi pe cei ce săvârşesc după vrednicie, sfinţită pomenirea ta; şi cerând mântuire sufletelor, învredniceşte-i moştenirii, de trei ori fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce ai născut pe Domnul şi Mântuitorul, învredniceşte-mă, Doamnă, să câştig izbăvire, dezlegând lanţul greşelilor mele prin rugăciunile tale Preacurată; căci toate precum voieşti le şi isprăveşti, ca una ce porţi în sânurile tale pe Împăratul tuturor, pe Cel neasemănat întru bunătate.

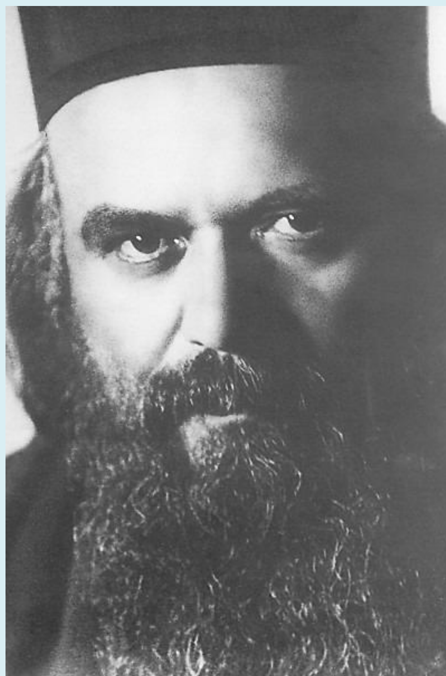
Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Luptându-te împotriva şarpelui ai ridicat semn de biruinţă, mucenice Isidor, căci din Egipt ai răsărit luminător, strălucind tuturor dreapta credinţă, făcându-ţi mişcările către Cel ce a răsărit din Fecioară, fiica lui Dumnezeu. Pentru care junghiindu-te, purtătorule de chinuri, te-ai făcut jertfă bine mirositoare.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului mucenic Isidor

În timpul domniei lui Decius, acest Isidor a fost luat cu sila, din insula Chios, în armatele împăratului.

Isidor se lipise încă din copilărie de credinţa creştină şi îşi petrecuse întreaga viaţă în postiri, rugăciuni şi fapte bune. Dar în armată aflându-se şi declarându-se el creştin, comandantul 1-a înşfăcat, i-a cerut explicaţii şi i-a poruncit să se lepede de Hristos şi să aducă jertfe idolilor.

Sfântul atunci a zis: „Chiar şi dacă îmi vei ucide trupul, dar asupra sufletului meu nu ai nici o putere. Cu mine este Adevăratul Dumnezeu cel Viu, Iisus Hristos, carele întru mine trăieşte acum şi după moartea mea. El este cu mine, iar eu întru Dânsul şi cu Dânsul rămân şi nu voi înceta nicicând să mărturisesc Sfânt numele Lui atâta vreme cât voi avea în mine suflare de viaţă."

Mai întâi comandantul a poruncit ca Isidor să fie biciuit cu vine de bou, iar după aceea a pus să i se taie limba. Dar chiar fără limbă, Isidor prin Duhul lui Dumnezeu, grăia limpede şi mărturisea numele lui Hristos.

Între timp a căzut pedeapsa lui Dumnezeu şi asupra comandantului, care deodată a amuţit cu desăvârşire. La sfârşit, comandantul cel mut a făcut semn ca lui Isidor să i se taie capul.

Isidor s-a bucurat auzind osânda. Lăudând pe Dumnezeu, el a urcat eşafodul pe care i s-a tăiat capul la anul 251.

Însoţitorul lui, Ammuna, i-a îngropat trupul cu cinste, apoi s-a încununat şi el cu cununa muceniciei.